

Şeyh Hâmid-i Veli Minberinden

Hutbeler

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s)

Otuzdokuzuncu Hutbe

Ey Cemâat-i Müslimîn!

Pek iyi bilirsiniz ki Allâh (c.c)’ın kullarına ilk emri ibâdettir. Her peygamber ümmetine Allâhu Teâlâ’ya ibâdeti emretmiştir. Dinimizde namazla, oruçla, zekâtla vesâir şekillerle yapmakta olduğumuz bu ibâdetlerde aranılacak çok mühim bir cihet vardır ki; o da ihlâs ve ihsândır. Şimdi okuduğumuz âyet-i kerîme gibi Kur’ân-ı Kerîm’in birçok âyetlerinde ve bir çok hadîs-i şerîflerde bize ihlâs ve ihsân ile ibâdet etmemiz öğretiliyor. İbâdetlerimizde gafletten, riyâdan sakınmaklığımız ta’lîm buyruluyor. Meselâ: Namaz kılarlarken Tanrı’nın bu ulu divanına durduğumuzda Mevlâmızı gözümüzle görür gibi dindarâne bir huşû ile baştan başa bir safvet ve samîmîyetle edâ-yı ubûdiyyet etmemiz öğretiliyor. Peygamberimiz fahr-i âlem (s.a.v) efendimiz “Allâh’ı görür gibi ibâdet idiniz, siz Allâh’ı görmesiniz de, O sizi her halde görür.” buyuruyor.

Muhterem Cemâat!

Şâyân-ı hürmet bildiğimiz bir zâtın huzûruna girerken, nasıl hâricî kıyafetlerimize çekidüzen verirsek hissimizi şuurumuzu derler toplarsak, mü’minlerin mi’râcı olan namaza bu dîvân-ı Sübhânîye durduğumuzda, daha şuurulu, daha duygulu bulunmamız lâzımdır. Bir pazar yerine dönen gönüllerimizden her türlü ilişkileri çıkarıp atmak, huzûr-ı kalp ile selâmet-i fikir ile cem’iyyet-i hatırla namaza durmak, ibâdet etmek mecbûriyetindeyiz.

Bi’l-hâssa azîz cemâat, ibâdetlerimizde riyâdan, gösterişten, son derece sakınmak gerekir. Riyâyâya Peygamberimiz efendimiz “şirk-i asgar” (küçük şirk) buyurmuşlardır ki; Cenâb-ı Hak’a gizli ortak kabûl etmek demektir. Bu habîs zihniyet ibâdetlerimizin uğrun sıtması (gizli hastalığı)dır. Gönüllere musallat olan en kötü bir âfettir. Namaz kılar, oruç tutarken, zekât ve sadaka verirken; nefsin, şeytanın, bu zâde-i mela’neti ansızın gelir. Bilinmeyen, görülmeyen yollardan mü’minin gönlüne gizlice sokulur. İbâdetlerin tekmîl özü-

nü, cevherini, bütün usâre-i fazîletini emer tüketir, ortada çok acıklı bir halde yalnız ibâdetin iskeleti sırtı kalır. Kalplerimizi Mevlâ bu afetten esirgesin.

İhvân-ı Din ! Oruç, namaz gibi ibâdetlerimizin zâhirî birtakım şurûtu (şartları), erkânı vardır ki; her oruçlu, her musallî, bu şartlara riâyet etti mi, şüphesiz farz iskât edilmiş olur. Şeklen oruç tutulmuş, namaz kılınmış sayılabilir. Fakat; bu kadarla iktîfâ edersek, yetişir dersek, namazlarımız, oruçlarımız ibâdetde aranılan fazîlet cevherinden tamâmen mahrûm kalır. İşte “Allâh’ı görür gibi ibâdet ediniz.” hadîsi, bize ibâdetlerimizden hakkıyla feyz almanın yolunu öğretiyor. Bu da ibâdetlerimizin zâhirî değil, hakîkî şartı oluyor ki; adı ihsândır. İbâdet de, ihsân ve samîmîyet demektir.

Ey Mü’minler!

Okuduğum birinci hadîs-i şerîf “Cevâmi’ül-kelim” hadislerdendir. Kısa bir nazım ile gâyet şumüllü âdâb-ı İslâmiyye ta’lîm buyurulmuştur. Şöyle ki; “İbâdetlerinizi Allâh (c.c)’ı görür gibi edâ ediniz.” düstûrunu kalemlerine mevzu edînen; ahlâkçı, içtimâiyatçı İslâm mütefekkirleri, Asr-ı Saâdet’ten beri sahifelerle yazı yazmışlar, bu âlî düstûrun hakîki kıymetini göstermeye çalışmışlardır. Biz de ibâdetlerimizi böyle huzûr-ı kalp ile îfâyâ çalışalım. Bu hadîs uzunca bir hadîsin, yani îmân ve İslâm hadîsinin bir parçası olarak zikr olunmuştur. Hadîsin diğer kısmında İslâmın, îmânın şartları öğretiliyor. İhsânın da İslâm ve îmân payesinde yüksek olduğu gösteriliyor. Nasıl kelime-i şahâdet; savm u salât, zekât, hac, İslâm’ın birer esâs şartları ise, nasıl Allâh’ın varlığına ve birliğine, meleklerine, kitaplarına, Peygamberlerine, âhiret gününe hayır ve şerrin Allâhu Teâlâ’dan geldiğine îmân ve itikat ediyorsak ibâdetlerde, ihsân ve ahlâkın lâzım geldiğine de öylece îmân ederiz.

Cenâb-ı Hak ibâdetlerimizi gafletten, riyâdan uzak bulundurmamak, huzûr ile îfâ etmek müyesser kılsın.